

ALAN MOORE

ja supersankareiden suloinen kulta-aika

Tonin oma sivu

Kuten edellisessä numerossa kävi ilmi, on maailma muuttunut yhä kovemmaksi ja monimutkaisemmaksi ja supersankarisarjakuvat pelkäksi väkivaltaisten ja ryntävien miesten ja naisten juonettomaksi poseraukseksi. Vastavetona tälle kehitykselle on nyt syntynyt nostalginen trendi, joka ilmentää kaipuuta erityisesti 1940-luvun puhtoihin seikkailuihin. Aikaan, jolloin hyvä oli helppo erottaa pahasta, höynähtäneiden arkkivihollisten päihittäminen oli yksinkertaista eikä kenenkään tosissaan tarvinnut pelätä henkensä puolesta.

Samalla kyseessä on paluu tekijöiden omiin lapsuudenmuistoihin, sellaisen sankareiden ja tarinoiden turviin, joiden parissa he itse viettivät nuoruutensa. Onneksi tätä aikakonetta käyteenä kuitenkin useimmiten hienoinen satiirinen pilke silmäkulmassa, korostaten kulta-ajan hauskoja hölmöyksiä sekä aikakauden kömpelöitä kerronta-, piirros- ja väritustekniikkoja. Näin tuloksena on kokonaisvaltainen matka menneisyyteen ilman pateettisuuden häivääkään.

Esimerkeiksi tästä trendeistä käyvät vaikkapa Sandman Mystery Theatren viidenteenkympmenenteen numeroon upotettu klassisen Sandmanin seikkailu, jonka on asiaankuuluvasti taiteillut Daniel Torres, sekä Batman, Legends of the Dark Knightin tarina Stories (no 94), jossa Michael T. Gilbert käy aidon näköisesti läpi Lepakkomiehen uran eri vuosikymmenet 30-luvulta (vampyyrimunkkeja ja ihmisiä!) 60-luvulle (hippejä ja psykedeliaa!). Suuntauksen selkein edustaja on kuitenkin Alan Mooren käsikirjoittama Supreme, The New Adventures.

Numerosta 41 lähtien Moore on uudistanut täydellisesti tämän alunperin rasittavan megalomaanisen supersankarin maailman. Nyt kyseessä on selkeästi Teräsmiehen historiaa varioiva kertomus, jossa on mukana myös sarjakuvallinen metatasa. Mooren Supreme on näet vain yksi lukuisista Supreme-variaatioista – hän on se, joka he-

räsi eloon Mooren ryhtyessä käsikirjoittamaan lehteä. Tällä, tavallaan tyhjästä syntyneellä aikuisella, on kuitenkin vuosikymmeniä kattava menneisyys, joka avautuu niin hänelle kuin lukijoillekin vanhanaikaisesti juonittujen, piirrettyjen sekä väritettyjen takautumajaksojen kautta!

Omegapoliksessa asustava Supreme on siviiliminältään sarjakuvapiirtäjä (supervoimien yhden numeron tekemiseen kuluu keskimäärin neljä minuuttia!) Ethen Crane. Setviäkseen menneisyyttä, jota ei muista koska sitä ei oikeastaan ole vielä kirjoitettukaan, hän matkaa aluksi Littlehavenin pikkukylään, joka 30-luvulla tunnettiin Kid Supremen kotina – jolloin takautumassa päästään seuraamaan, kuinka hän sai voimansa sekä toimi jo aikoinaan maansa ylpeän hymyilevänä ja hyväntahtoisen suojelijana. Sittemmin muistot avautuvat mm. salaisen linnoituksen, Suprema-siskon ja Radarin eli Supreme-koiran osalta!

Rick Veitchin antaumuksella taiteilemat takauumat herättävät henkiin tyyliä ja aina varhaisista Teräs- ja Lepakkomies sarjoista Wallace Woodiin Madparodioihin. Näissä osioissa liikutaan höpsöissä juonikuvioissa, joissa Supreme vaikkapa joutuu muiden supersankarien pilan kohteeksi tai muuttuu modernin taideteoksen näköiseksi. Lisäintoa tuovat mukaan Mooren mielikuvii-

tukselliset visiot, kuten aikatorni, jonka portaikon avulla voi siirtyä mihin ajanjaksoon tahansa tai elävä galaksi, joka saapuu Maahan kaappaamaan itselleen heilaa! Kaikki muistotkaan eivät kuitenkaan ole pelkkää hyväntuulista hupia – ainakaan silloin kun 40-luvun supersankarit näkevät, mitä 50-luku on tuova tullessaan: ydinsodanpelkoa, huumaita, korruptiota, sosiaalisia ongelmia ja räävittömiä parodioita. Näitä vastaan ei taistellakaan liukastusvahoilla tai gorillapuvuilla!

Nykyhetkessä kulkeva juonirunko on sitten sekoitus 90-luvun raadollista ja traagista postmodernia supersankarisarjakuvaa täydennettynä eräillä kulta-aikaa ironisoivilla elementeillä. Supremen salainen linnoitus toki tulvi käsittelemättömiä muistoesineitä vanhoista seikkailuista, mutta autioiksi luulluilla käytävillä törmätään myös vuosien kuluessa ihmisydestään vakuuttuneisiin robotteihin – mitä tehdä äidille ja isälle, jotka paljastuvatkin koneiksi?

Alan Mooren Supremen kaltaiselle nostalgian ja nykypäivän yhdistelmälle on selvästi olemassa kysyntää. Vastaan tulemaan numeroon ehtinyt lehti on ehditty palkita kahdella Overstreetin fan-palkinnolla, ja parista ensimmäisestä jaksosta on jo ilmestynyt Supreme: Collected Edition -niminen uusintajulkaisu. ●

Toni Jerrman